

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **J. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2012, č. j. MPSV-UM/628/12/9S-ZLK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 10. 2012, č. j. 33 A 28/2012 - 34, o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudcům Nejvyššího správního soudu JUDr. Petru Průchovi, JUDr. Jaroslavu Vlašínovi a JUDr. Janu Vyklickému,

takto:

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Petr Průcha, JUDr. Jaroslav Vlašín a JUDr. Jan Vyklický **nejsou** vyloučení z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 Ads 7/2013.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) v podání ze dne 6. 2. 2013 doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 11. 2. 2013 uplatnil námitku podjatosti proti soudcům Nejvyššího správního soudu JUDr. Petru Průchovi, JUDr. Jaroslavu Vlašínovi a JUDr. Janu Vyklickému, zařazeným do 3. senátu tohoto soudu, který má na základě rozvrhu práce projednat a rozhodnout věc vedenou u tohoto soudu pod sp. zn. 3 Ads 7/2013.

[2] Námitku podjatosti stěžovatel odůvodňuje tím, že tito soudci rozhodovali jinou věc stěžovatele vedenou před zdejším soudem pod sp. zn. 3 Ads 18/2012.

[3] Věc byla v souladu s ustanovením § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), předložena k rozhodnutí jinému senátu Nejvyššího správního soudu.

[4] Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Petr Průcha, JUDr. Jaroslav Vlašín a JUDr. Jan Vyklický se k návrhu na vyloučení shodně vyjádřili tak, že nemají žádný poměr k věci ani k účastníkům nebo k zástupci žalovaného, který by mohl vést k pochybnostem

o jejich nepodjatosti. Na projednávání nebo rozhodování v dané věci v předchozích řízeních (před krajským soudem) se jmenovaní soudci rovněž nepodíleli.

[5] Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[6] Integrovaná součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v ustanovení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v ustanovení čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezájatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (ustanovení čl. 1 odst. 1 Ústavy).

[7] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (ustanovení čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezájatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16).

[8] Stěžovatel námitku podjatosti soudců 3. senátu Nejvyššího správního soudu založil na skutečnosti, že jmenovaní soudci rozhodovali jinou věc stěžovatele vedenou před zdejším soudem pod sp. zn. 3 Ads 18/2012.

[9] Nejvyšší správní soud konstatuje, že nestrannost soudce se zkoumá jednak ze subjektivního a jednak z objektivního hlediska. Subjektivní kritérium vypovídá o osobním přesvědčení soudce v daném případě, objektivní naproti tomu svědčí o tom, zda soudce skýtá dostatečné záruky vylučující jakékoliv legitimní pochybnosti. V dané věci bylo subjektivní stanovisko stěžovatele skutečně podnětem k tomu, aby se Nejvyšší správní soud podjatostí soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického zabýval. Subjektivní náhled jmenovaných soudců, jak vyplývá z jejich vyjádření, svědčí o tom, že se za podjaté v souzené věci nepovažují.

[10] Z hlediska objektivního má při posuzování námitky podjatosti v této věci klíčový význam ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., věta třetí, podle níž „*důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*“. Uvedená námitka stěžovatele nemůže být proto shledána důvodnou, neboť okolnost spočívající v rozhodování soudců 3. senátu Nejvyššího správního soudu v jiné věci stěžovatele vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 3 Ads 18/2012 nemůže být důvodem pro jejich vyloučení. Jak Nejvyšší správní soud poznamenal

v usnesení ze dne 22. 7. 2009, č. j. Nao 48/2009 - 162, dostupném na www.nssoud.cz, „[d]řívější rozhodování soudců, které se autoritativně vyslovalo k právním a povinnostem žalobkyně, nezpůsobuje jejich podjatost, jakkoli mohlo být pro žalobkyni nepříznivé. Právě v rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost, a nesouhlas žalobkyně s právními závěry, které soudce dříve vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti nevýznamný. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), event. ústavní stížnost, nikoli námitka podjatosti“. Z těchto důvodů nemůže tvrzení stěžovatele, že soudci 3. senátu Nejvyššího správního soudu rozhodli v jiné věci stěžovatele, založit jakékoliv pochybnosti o jejich nepodjatosti. Z ustanovení § 8 odst. 1 věta třetí s. ř. s. totiž vyplývá, že okolnosti spočívající v rozhodování jmenovaných soudců v jiných věcech nemohou být důvodem pro jejich vyloučení.

[11] Nejvyšší správní soud dále zkoumal poměr jmenovaných soudců k projednávané věci. Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům - kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů - mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

[12] V projednávané věci však žádný z těchto důvodů ze spisového materiálu nebyl zjištěn. Nelze dovodit, že by soudci 3. senátu Nejvyššího správního soudu stěžovatele jakýmkoliv způsobem znevýhodňovali či poškozovali. Ani sami soudci tohoto senátu si nejsou vědomi přímého poměru k věci nebo k účastníkovi, jak vyplývá z jejich vyjádření k námitce podjatosti. Jmenovaní soudci výslovně uvádějí, že k projednávané věci ani k účastníkům žádný osobní vztah nemají a nejsou jim známy žádné okolnosti, které by je z projednávání a rozhodnutí věci vylučovaly. Nepodíleli se rovněž na projednávání nebo rozhodování věci u žalovaného správního orgánu ani v předchozím soudním řízení.

[13] Vzhledem k tomu, že stěžovatelem uvedená skutečnost nemůže být ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce, a jiné skutečnosti stěžovatel netvrdí, rozhodl Nejvyšší správní soud, že soudci 3. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Petr Průcha, JUDr. Jaroslav Vlašín a JUDr. Jan Vyklický nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování této věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 Ads 7/2013.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. dubna 2013

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu